

מחרוזת הפנינים של ג'ני

הילדה הקטנה והעליזה עם תלתלי הזהב הקופצים הייתה כמעט בת חמש. כשחיכתה עם אמא שלה בדוכן של הקופות, היא ראתה אותה, מחרוזת של פנינים בוהקות בלבן בתוך קופסה בנייר ורוד. "הו אמא, בבקשה, אמא. אני יכולה לקבל אותם? אנא, אמא, בבקשה?"

במהירות בדקה האם את גב התיבה ואז הביטה בחזרה לתוך העיניים הכחולות מלאות התחינה של ילדתה הקטנה. "דולר תשעים וחמש. זה כמעט \$ 2.00. אם אתה באמת רוצה אותם, אני אחשוב על עוד כמה מטלות בשבילך ובתוך זמן קצר תוכל לחסוך מספיק כסף כדי לקנות אותם לעצמך. יום ההולדת שלך רק בעוד שבוע ואת אולי תקבלי עוד שטר של דולר מסבתא ..."

ברגע שג'ני הגיעה הביתה, היא רוקנה את הארנק שלה, ומצאה בתוכו 17 פרוטות. אחרי ארוחת הערב, היא ביצעה יותר מטלות מהרגיל. ביום ההולדת שלה, סבתא נתנה לה עוד שטר דולר וסוף סוף היה לה מספיק כסף כדי לקנות את השרשרת.

לג'ני אהבה את הפנינים שלה. הם גרמו לה להרגיש כמו גדלה. היא לבשה אותם בכל מקום, בגן, ואפילו במיטה. הפעם היחידה שהיא הורידו אותם היה כשהלכה לשחות או כשהתרחצה. אמא אמרה שאם הם ירטבו, הם עלולים לאבד את יפיים.

לג'ני היה אבא מאוד אוהב, ובכל לילה כשהיא היתה מוכנה ללכת לישון, הוא היה מפסיק את כל מה שהוא היה עושה ובא כדי לקרוא לה סיפור. לילה אחד, כאשר סיים את הסיפור, הוא שאל את ג'ני: "את אוהבת אותי?"

"כן, אבא. אתה יודע שאני אוהבת אותך."

"אז תני לי את הפנינים שלך."

"הו, אבא, לא את הפנינים שלי. אבל אתה יכול לקבל את הנסיכה, את הסוס הלבן מהאוסף שלי, ההוא עם הזנב הורוד. זוכר, אבא? אחד שנתת לי. הוא מהאהובים עלי."

"זה בסדר, מותק, אבא אוהב אותך. לילה טוב." והוא ליטף את לחיה בנשיקה.

כשבוע לאחר מכן, אחרי שסיים את הסיפור, אבא של ג'ני שאל שוב, "את אוהבת אותי?"

"אבא, אתה יודע שאני אוהבת אותך."

"אז תני לי הפנינים שלך."

"הו, אבא, לא הפנינים שלי. אבל אתה יכול לקבל את הבובה התינוקת שלי... החדשה שקיבלתי ליום הולדתי."

היא יפה ואתה יכול לקבל את השמיכה הצהובה התואמת שיש לה."

"זה בסדר. לילה טוב. אלוקים יברך אותך, קטנטונת. אבא אוהב אותך."

וכמו תמיד, הוא ליטף את לחיה עם נשיקה עדינה.

כמה לילות לאחר מכן, כאשר נכנס אבא שלה לחדרה, הוא מצא את ג'ני יושבת על מיטתה ברגליים שלובות בסגנון הודי. ככל שהתקרבו, הוא הבחין כי סנטרה רעד ושדמעה אחת שקטה התגלגלה במורד לחייה.

"מה זה, ג'ני? מה קרה?"

ג'ני לא אמרה דבר אבל הרימה את היד הקטנה שלה לאביה.

וכשהיא פתחה אותו, שם נחה שרשרת הפנינים הקטנה שלה. ברעד קל, היא אמרה לבסוף, "הנה, אבא, זה בשבילך."

עם דמעות בעיניו, אבא של ג'ני הושיט יד אחת לקחת את השרשרת הזולה של חנות הכל בו, ובידו השנייה הוא הוציא מכיסו תיק קטיפה כחול עם מחרוזת פנינים אמיתית ונתן אותה לג'ני. היה לו את השרשרת כל הזמן... הוא רק חיכה לה שתוותר על הפרטה שלה כדי שיוכל לתת לה את האוצר האמיתי שלה.

כך זה גם עם אבינו שבשמים. הוא מחכה לנו לוותר על הדברים הזולים בחיינו, כדי שהוא יוכל לתת לנו אוצרות יפים.

האם את מחזיקה בדברים שאלוקים רוצה שתשחררי? יש לך שותפים ויחסים מזיקים, הרגלים ופעילויות רעות שאליהם את כל כך קשורה עד כי זה בלתי אפשרי לשחררם? לפעמים זה כל כך קשה לראות מה יש ביד השנייה, אבל יש להאמין בדבר אחד:

אלוקים לעולם לא יקח משהו בלי לתת לך משהו טוב יותר במקומו.